EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.9.2006
KOM(2006) 513 slutlig

2006/0171 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om export av kulturföremål

(kodifierad version)

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att gemenskapsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

   Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

   Gemenskapsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom sitt beslut av den 1 april 1987 gav kommissionen[1] sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången, samtidigt som den underströk att detta var en minimiregel, och att avdelningarna i syfte att uppnå en klar och begriplig gemenskapslagstiftning borde sträva efter att med ännu kortare mellanrum kodifiera de texter som de har ansvar för.

3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh[2] i december 1992, där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar rättssäkerhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

   Kodifieringen skall genomföras i enlighet med gemenskapens normala lagstiftningsförfarande.

   Eftersom rättsakterna inte får ändras i sak vid en kodifiering har Europaparlamentet, rådet och kommissionen i ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992 om export av kulturföremål[3]. Den nya förordningen ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen[4]. Förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär.

---

1 KOM(87) 868 PV.

2 Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.

3 Genomfört i enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet - Kodifiering av gemenskapens regelverk, KOM(2001) 645 slutlig.

4 Bilaga II till detta förslag.

5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på alla officiella språk av texten i förordning (EEG) nr 3911/92 och i ändringsrättsakterna, som genomförts av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och de nya artikelnumren av en tabell i bilaga III till den kodifierade förordningen.

↓ 3911/92 (anpassad)

2006/0171 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om export av kulturföremål

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel ⌦ 133 ⌫ i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

↓

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992 om export av kulturföremål[3] har ändrats flera gånger[4] på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

↓ 3911/92 Skäl 1 (anpassad)

(2) ⌦ För att upprätthålla ⌫ den inre marknaden behövs regler för handeln med tredjeland för att skydda kulturföremål.

↓ 3911/92 Skäl 2 (anpassad)

(3) Det ⌦ tycks vara ⌫ nödvändigt att vidta åtgärder särskilt för att säkerställa att export av kulturföremål underkastas enhetlig kontroll vid gemenskapens yttre gränser.

[1] EGT C […], […], s. […].
[2] EGT C […], […], s. […].
[3] EGT L 395, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
[4] Se bilaga II.

↓ 3911/92 Skäl 3

(4) Ett sådant system skulle kräva att ett tillstånd utfärdat av den behöriga medlemsstaten uppvisas före export av kulturföremål som omfattas av denna förordning. Detta gör det nödvändigt med en klar definition av tillämpningsområdet för sådana åtgärder och hur dessa skall genomföras. Tillämpningen av systemet bör vara så enkel och effektiv som möjligt.

↓

(5) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[5].

↓ 3911/92 Skäl 4 (anpassad)

(6) Med hänsyn till den betydande erfarenhet som medlemsstaternas myndigheter har genom tillämpningen av rådets förordning (EG) nr ⌦ 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ⌫[6] bör den förordningen tillämpas i denna fråga.

↓ 3911/92 Skäl 5 (anpassad)

(7) Bilaga ⌦ I ⌫ till denna förordning syftar till att klargöra de kategorier av kulturföremål som bör ges särskilt skydd i handeln med tredjeland, men är inte avsedd att inverka på medlemsstaternas definition av nationella skatter i betydelsen enligt artikel ⌦ 30 ⌫ i fördraget.

↓ 3911/92 (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

Utan att ⌦ det påverkar ⌫ medlemsstaternas befogenheter enligt artikel ⌦ 30 ⌫ i fördraget skall termen *kulturföremål* i denna förordning avse de föremål som anges i bilaga ⌦ I ⌫.

[5] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[6] ⌦ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1 ⌫. Förordningen ändrad genom förordning ⌦ (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36) ⌫.

Artikel 2

Exportlicens

1. Export av kulturföremål till länder utanför gemenskapens tullområde ⌦ skall kräva ⌫ uppvisande av en exportlicens.

2. Exportlicensen skall utfärdas på begäran av den berörda personen

⌦ a) ⌫ av en behörig myndighet i den medlemsstat inom vars territorium kulturföremålet i fråga lagligen och definitivt befann sig den 1 januari 1993,

⌦ b) ⌫ eller därefter, av en behörig myndighet i den medlemsstat inom vars territorium kulturföremålet befinner sig antingen efter lagligt och definitivt avsändande från en annan medlemsstat, eller efter import från tredjeland, eller efter återinförsel från tredjeland efter lagligt avsändande från en medlemsstat till det landet.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 kan emellertid en medlemsstat som är behörig enligt ⌦ punkt a eller b ⌫ i första stycket avstå från att kräva exportlicens för de kulturföremål som specificeras i den första och andra strecksatsen i kategori A.1 i bilaga ⌦ I ⌫, om de är av begränsat arkeologiskt eller vetenskapligt intresse och förutsatt att de inte kommer direkt från utgrävningar, från fynd eller från arkeologiska platser i en medlemsstat och att deras förekomst på marknaden är laglig.

↓ 3911/92

Exportlicens kan nekas enligt denna förordning om kulturföremålen i fråga omfattas av lagstiftning som skyddar nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde i den berörda medlemsstaten.

↓ 3911/92 (anpassad)

Om det är nödvändigt skall den myndighet som anges i ⌦ b ⌫ i första stycket ta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat från vilken kulturföremålet i fråga kom och särskilt de behöriga myndigheterna enligt rådets direktiv ⌦ 93/7/EEG ⌫[7].

3. Exportlicensen skall gälla inom hela gemenskapen.

4. Utan att det påverkar bestämmelserna i ⌦ punkterna 1, 2 och 3 ⌫ är direkt export från gemenskapens tullområde av nationella skatter som har konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde men som inte är kulturföremål i denna förordnings mening underkastad den exporterande medlemsstatens nationella lagstiftning.

---

[7] ⌦ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74 ⌫.

Artikel 3

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall förse kommissionen med en förteckning över de myndigheter som har befogenhet att utfärda exporttillstånd för kulturföremål.

2. Kommissionen skall offentliggöra en förteckning över myndigheterna och varje ändring i denna förteckning i C-serien av *Europeiska* ⌦ *unionens* ⌫ *officiella tidning*.

↓ 3911/92

Artikel 4

Uppvisande av licensen

Exportlicensen skall uppvisas som stöd för exportanmälan vid den tullanstalt som är behörig att godta anmälan.

Artikel 5

Begränsning av behöriga tullanstalter

1. Medlemsstaterna får begränsa antalet tullanstalter som är behöriga att handlägga ärenden om export av kulturföremål.

2. Medlemsstater som använder sig av den möjlighet som ges i punkt 1 skall meddela kommissionen vilka tullanstalter som är behöriga.

↓ 3911/92 (anpassad)

Kommissionen skall offentliggöra denna information i C-serien av *Europeiska* ⌦ *unionens* ⌫ *officiella tidning*.

Artikel 6

Administrativt samarbete

För tillämpningen av denna förordning skall bestämmelserna i förordning (EG) nr ⌦ 515/97 ⌫ och särskilt bestämmelserna om sekretess för uppgifter gälla i tillämpliga delar.

Förutom det samarbete som föreskrivs i första stycket skall medlemsstaterna inom ramen för sina ömsesidiga förbindelser vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd samarbete

mellan tullmyndigheterna och de behöriga myndigheter som avses i artikel 4 i direktiv ⌦ 93/7/EEG ⌫.

Artikel 7

Tillämpningsföreskrifter

De bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning, särskilt de som gäller de formulär som skall användas (t.ex. modell och tekniska egenskaper), skall antas enligt det förfarande som ⌦ avses ⌫ i artikel 8.2.

↓ 806/2003 artikel 1 och bilaga I.2

Artikel 8

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

↓ 3911/92 (anpassad)

Artikel 9

Påföljder

⌦ Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. ⌫

Artikel 10

Rapportering

⌦ 1. ⌫ Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt denna förordning.

Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.

⌦ 2. ⌫ Vart tredje år skall kommissionen framlägga en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning.

Rådet skall granska den här förordningens effektivitet efter en tillämpningsperiod av tre år och på förslag från kommissionen göra nödvändiga ändringar.

I alla händelser skall rådet på förslag från kommissionen vart tredje år se över och, när det är lämpligt, revidera de belopp som anges i bilaga ⌦ I ⌫ på grundval av de ekonomiska och monetära indextalen inom gemenskapen.

🡻

Artikel 11

Upphävande

Förordning (EEG) nr 3911/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

🡻 3911/92 artikel 11 (anpassad)

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den ⌦ tjugonde ⌫ dagen efter det att ⌦ den ⌫ har offentliggjorts i *Europeiska* ⌦ *unionens* ⌫ *officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

↓ 3911/92 Bilaga

BILAGA I

KATEGORIER AV KULTURFÖREMÅL SOM OMFATTAS AV ARTIKEL 1

A.	1.	Arkeologiska föremål som är äldre än 100 år och som härrör från	
		– utgrävningar och fynd på land eller under vatten	9705 00 00
		– arkeologiska fyndplatser	9706 00 00
		– arkeologiska samlingar	
	2.	Föremål som utgör en integrerad del av söndertagna konstnärliga, historiska eller religiösa minnesmärken som är äldre än 100 år	9705 00 00 9706 00 00

↓ 2469/96 artikel 1.1 a (anpassad)

	3.	Tavlor och målningar, andra än de i kategori ⌦ 4 eller 5 ⌫, som utförts helt för hand, på vilket underlag och i vilket material som helst[1]	9701

↓ 2469/96 artikel 1.1 b (anpassad)

	⌦ 4. ⌫	Akvareller, gouacher och pasteller, som utförts helt för hand på vilket underlag som helst[1]	9701

↓ 2469/96 artikel 1.1 c (anpassad)

	⌦ 5. ⌫	Mosaiker andra än de som är klassificerade i kategorierna 1 och 2 som utförts helt för hand i vilket material som helst och teckningar som utförts helt för hand på vilket underlag och i vilket material som helst[1]	6914 9701

↓ 3911/92 (anpassad)

	⌦ 6. ⌫	Originalgrafik, grafiska blad, silkscreentryck och litografier med deras respektive matriser och originalaffischer[1]	Kapitel 49 9702 00 00 8442 50 99

[1] Som är äldre än 50 år och inte tillhör upphovsmannen.

⌦ 7. ⌫	Originalskulpturer eller originalstatyer och kopior, framställda enligt samma process som originalet[1] och som inte tillhör kategori 1	9703 00 00
⌦ 8. ⌫	Fotografier, film och negativ av dessa[1]	3704 3705 3706 4911 91 80
⌦ 9. ⌫	Inkunabler och manuskript, inklusive kartor och partitur, enstaka eller i samlingar[1]	9702 00 00 9706 00 00 4901 10 00 4901 99 00 4904 00 00 4905 91 00 4905 99 00 4906 00 00
⌦ 10. ⌫	Böcker som är äldre än 100 år, enstaka eller i samlingar	9705 00 00 9706 00 00
⌦ 11. ⌫	Tryckta kartor som är äldre än 200 år	9706 00 00
⌦ 12. ⌫	Arkiv och däri ingående delar, som är äldre än 50 år, och av vilket slag och på vilket underlag som helst	3704 3705 3706 4901 4906 9705 00 00 9706 00 00

[1] Som är äldre än 50 år och inte tillhör upphovsmannen.

⌦ 13. ⌫	a. Samlingar[2] och föremål från zoologiska, botaniska, mineralogiska eller anatomiska samlingar	9705 00 00
	b. Samlingar[2] av historiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse	9705 00 00
⌦ 14. ⌫	Transportmedel som är äldre än 75 år	9705 00 00
		Kapitel 86-89
⌦ 15. ⌫	Andra antikviteter som inte ingår i kategorierna A.1- ⌦ A.14 ⌫	
	a. mellan 50 och 100 år gamla	
	– leksaker, spel	Kapitel 95
	– glasföremål	7013
	– guld- och silversmide	7114
	– möbler	Kapitel 94
	– optiska, fotografiska och kinematografiska apparater	Kapitel 90
	– musikinstrument	Kapitel 92
	– ur, klockor och delar av sådana	Kapitel 91
	– träarbeten	Kapitel 44
	– keramiska föremål	Kapitel 69
	– gobelänger	5805 00 00
	– mattor	Kapitel 57
	– tapeter	4814
	– vapen	Kapitel 93
	b. äldre än 100 år	9706 00 00

Kulturföremål i kategorierna A.1- ⌦ A.15 ⌫ omfattas av denna förordning bara om deras värde motsvarar eller överstiger de ekonomiska gränsvärdena under B.

---

[2] Som det definieras av EG-domstolen i dess dom i mål 252/84 enligt följande: ”Samlarobjekt enligt nr 9705 i Gemensamma tulltaxan är föremål som har de egenskaper som krävs för att ingå i en samling, dvs. föremål som är relativt sällsynta och normalt inte används för sitt ursprungliga ändamål, som omsätts särskilt utanför den normala handeln med liknande bruksföremål och som har högt värde.”

B. EKONOMISKA GRÄNSVÄRDEN TILLÄMPLIGA PÅ VISSA KATEGORIER UNDER A (I ⌦ EURO ⌫)

↓ 974/2001 artikel 1.1

Värde:

oavsett värde

↓ 3911/92

– 1 (arkeologiska föremål)

– 2 (delar från minnesmärken)

– 9 (inkunabler och manuskript)

– 12 (arkiv)

15 000

– 5 (mosaiker och teckningar)

– 6 (gravyrer)

– 8 (fotografier)

– 11 (tryckta kartor)

↓ 2469/96 artikel 1.2 (anpassad)

30 000

– ⌦ 4 ⌫ (Akvareller, gouacher och pasteller)

↓ 3911/92

50 000

– 7 (statyer)

– 10 (böcker)

– 13 (samlingar)

– 14 (transportmedel)

– 15 (alla andra föremål)

150 000

– 3 (tavlor)

Bedömningen av om villkoren för ekonomiskt gränsvärde är uppfyllda måste göras när en ansökan om exportlicens lämnas in. Det ekonomiska värdet är det som kulturföremålet har i medlemsstaten som anges i artikel 2.2.

↓ 974/2001 artikel 1.2 (anpassad)

För de medlemsstater som inte har euro som valuta skall de värden som uttrycks i euro i bilaga ⌦ I ⌫ omräknas och uttryckas i nationell valuta till växelkursen av den 31 december 2001 publicerad i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Detta motvärde i nationell valuta skall ses över vartannat år med början den 31 december 2001. Motvärdet skall beräknas utifrån en genomsnittlig dagskurs för dessa valutor uttryckta i euro under 24 månader bakåt räknat från den sista augusti före den 31 december då översynen utförs. Denna beräkningsmetod skall på kommissionens förslag granskas av den rådgivande kommittén för kulturföremål, i princip två år efter det att den tillämpats för första gången. Vid varje översyn skall värden uttryckta i euro och motvärden i nationell valuta regelbundet offentliggöras i *Europeiska* ⌦ *unionens* ⌫ *officiella tidning* under de första dagarna i november före den dag då översynen utförs.

_____

↑

BILAGA II

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Rådets förordning (EEG) nr 3911/92 (EGT L 395, 31.12.1992, s. 1)	
Rådets förordning (EG) nr 2469/96 (EGT L 335, 24.12.1996, s. 9)	
Rådets förordning (EG) nr 974/2001 (EGT L 137, 19.5.2001, s. 10)	
Rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1)	Endast bilaga I.2

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 3911/92	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2 första stycket, inledande ord	Artikel 2.2 första stycket, inledande ord
Artikel 2.2 första stycket, första strecksatsen	Artikel 2.2 första stycket a
Artikel 2.2 första stycket, andra strecksatsen	Artikel 2.2 första stycket b
Artikel 2.2 andra stycket	Artikel 2.2 andra stycket
Artikel 2.2 tredje stycket	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 2.2 fjärde stycket	Artikel 2.2 fjärde stycket
Artikel 2.3	Artikel 2.3
Artikel 2.4	Artikel 2.4
Artikel 3 - 9	Artikel 3 - 9
Artikel 10 första stycket	Artikel 10.1 första stycket
Artikel 10 andra stycket	Artikel 10.1 andra stycket
Artikel 10 tredje stycket	Artikel 10.2 första stycket
Artikel 10 fjärde stycket	Artikel 10.2 andra stycket
Artikel 10 femte stycket	Artikel 10.2 tredje stycket
-	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Bilaga A.1, A.2 och A.3	Bilaga I A.1, A.2 och A.3
Bilaga A.3A	Bilaga I A.4
Bilaga A.4	Bilaga I A.5
Bilaga A.5	Bilaga I A.6
Bilaga A.6	Bilaga I A.7

Bilaga A.7	Bilaga I A.8
Bilaga A.8	Bilaga I A.9
Bilaga A.9	Bilaga I A.10
Bilaga A.10	Bilaga I A.11
Bilaga A.11	Bilaga I A.12
Bilaga A.12	Bilaga I A.13
Bilaga A.13	Bilaga I A.14
Bilaga A.14	Bilaga I A.15
Bilaga Del B	Bilaga I, Del B
-	Bilaga II
-	Bilaga III